

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 62. Catholici in Hibernia dire vexati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Religione obstringerent: *Ego, qui no-* Sæc. XVII.
men meum subscripsi, induco animum, & A. C. 1654.
volens recipio, me Domino Protectori, Rei-
que publicæ Angliæ, Scotiæ, Ibernici fi-
delem ac benignum fore, & quod confecta-
rium est, nihil propositurum in cætu nostro,
nullius voluntati assensurum, si Protectoris
ac illius ab eo Protectore constituti Senatus
authoritas ex Sententia aut voluntate sug-
gillari, permutarique videatur.

Cum autem huic juramento alii om-
 nino subscribere recusarent, alii dun-
 taxat ad id metu adacti essent, Cron-
 wellus die vigesima secunda Januarii
 Parlamentum dissolvit.

§. LXII.

Catholici in Hibernia dire vexati.

Jam per aliquot annos Angli æque ac Lexic. Her.
 Scoti Hibernos dire vexabant, non Rapin Thoi-
 alia ex causa, animique proposito, nisi ras Hist.
 ut Religionem Catholicam, quæ in d' Angl. l. 22.
 hoc Regno adhucdum vigeat, peni-
 tus eliminarent, & Anglicanæ sectæ
 pestem inveherent: Sub idem tempus
 Carolus I. Angliæ Rex adversus rebel-
 lis Parlamenti sui violentias Hiberno-
 rum Religione Catholicorum opem im-
 plorabat, qui etiam Regi suo fidelissimi,
 veramque fidem inique oppressam tuen-
 di studio incitati inito sacro fœdere
 exer-

Sæc. XVII. exercitum ferme octodecim armatorum
A. C. 1654. millibus validum contraxere: Ipse
 tiam Innocentius X. Pontifex Maximus
 in Catholicorum auxilium Joannem
 Baptistam Rinuccium Firmanum Ar-
 chipræsulem cum ingenti auri, argen-
 tive copia in Hiberniæ Regnum decre-
 verat, qui superatis Hæreticorum in-
 fidiis, innumerisque periculis tandem
 in Kilmarii portum appulsus, Kilche-
 niam Momoniensis Provinciæ urbem
 pervenit, ab Episcopis, Ducibus, can-
 ctisque Catholicis incredibili lætitia ex-
 ceptus. Suaserat ipse, ut ex Ultonia
 in Scotiam, ex qua acrior in Catho-
 licos Hibernos impetus acuebatur, to-
 ta belli moles converteretur; cum an-
 tem Eugenius Onealius, & Thomas
 Præstonus Catholici exercitus Ductores
 inveterata æmulatione inter se diffiden-
 ter viderentur, necesse erat, ut acies
 dividerentur, & Onealius cum magno
 exercitus parte in Ultoniam progredere-
 retur, Præstonus vero æquali ferme
 militum numero Momoniam invaderet.
 Favebant prima belli auspicia Onealio
 qui inito prælio Scotos irrumpentes
 prope Bembordiam tanta clade affectos
 ut cæsis quinque millibus captisque
 plusquam sexaginta Tribunis Robertus
 Monteroius supremus eorum Dux ægra
 propudiosa fuga salutis suæ consulere
 potuit.

potuerit. Cessere victoribus in præ-Sæc. XVII.
 dam impedimenta. & cuncta ferme A. C. 1654.
 belli tormenta, unacum omnibus ve-
 xillis, quæ in Religionis Catholicæ
 triumphum Romæ in Basilica D. Petri
 hodie dum explicata visuntur. Nec ex
 Momoniensi parte otiabatur Præstonus;
 captis enim quibusdam arcibus, Sli-
 cum urbem nuper ab hoste interceptam
 recuperasset, nisi per Catholici Sena-
 tus literas, quo consilio incertum, ab
 hoc proposito desistere iussus fuisset:
 Obstiterat ulteriori victoriarum cursui
 Bonrattum Momoniæ arx situ & o-
 pere munitissima: Hanc ergo, ut Ri-
 nuccius eiectionis Anglis denuo Catholicis
 redderet, obsidionis curam Donato Mac-
 cartio commisit, qui etiam post duo-
 decimum diem arcem non tam Hiber-
 no plumbo, quam auro Pontificio ver-
 beratam ad deditionem compulit. At-
 tamen rebus pro Catholica Religione
 tam prospere inchoatis, Præstonus,
 qui Onealium communi applausu, &
 gloria florere, moleste ferebat, clande-
 stina cum Ormondo hæretico Hiberniæ
 Prorege consilia cudebat, atque An-
 glos inter & Hibernos clam pacem Or-
 thodoxæ fidei injuriam, & Catholicis
 summopere noxiam inibat, & incassum
 reclamante Clero in Vaterfordiensibus
 comitiis congregato inter turbarum
 Hist. Eccles. Tom. LXII. N strepi-

Sæc. XVII strepitus nefandæ hujus pacis articulo
A. C. 1654. promulgari jusserat. Nihilominus tamen
 Prestonus, ne a Catholicis rebus
 exclusus, ad Hæreticos deficeret, in
 partem obsidendæ urbis Dublinensium
 vocabatur, fatali prorsus aliorum con-
 filio; auctis enim inter ambos Ducum
 diffidiis totus pene exercitus in extræ-
 mum discrimen fuisset adductus, nisi
 Rinuccius solita sua prudentia discor-
 des animos composuisset, ac reliquas
 Dublinensi obsidione tempestive copias
 ad aliam expeditionem destinasset. In-
 de vero acrior in Catholicos vexatio
 ortum habuit; postquam enim Angli
 Dublinensem arcem sibi subjecerant,
 recenti milite e Scotia & Anglia auxi-
 tum in Lagenia, tum in Conavia Catho-
 licos acerbe habebant, totumque
 Momoniæ agrum incendiis, & depreda-
 tionibus miserandum in modum de-
 vastabant, nulloque negotio Præstonsium
 copias ingenti clade fuderunt: Enim-
 vero Pontifex submissa ingenti auri op-
 pia, & Onealius invicta suorum fortitu-
 tudine collapsas Catholicorum res, &
 perpeffas injurias restaurare nitebatur,
 hæc tamen ipsa Onealii felicitas inde
 que exorta æmulatio Præstonsium
 propudiosam defectionem incitavit; rursus
 enim cum Ormondo Prorege con-
 spirans, in Onealium & Rinuccium
 Pa-
 qu-
 re-
 nia-
 car-
 Præ-
 ciu-
 les-
 bo-
 tia-
 Or-
 me-
 ch-
 co-
 ut-
 fu-
 m-
 si-
 in-
 vi-
 O-
 ni-
 fili-
 liu-
 re-
 na-
 ca-
 g-
 q-
 pe-
 qu-
 na-

Papæ Legatum infidias struxit, rupto-
 que foederis sacramento pacem ab hæ-
 reticis propositam amplexus est, & quo-
 niam duo armatorum millia e Præstoni
 castris ad Onealii signa transfugissent,
 Præstonus inde ira commotior, Rinuc-
 cium & Onealium Regiæ Majestatis rebel-
 les, e Regno expellendos omnibusque
 bonis, ipsaque vita spoliandos pronun-
 tiavit, irrito tamen conatu; quippe
 Onealius collectis undique copiis e Mo-
 monia ad Ultoniæ fines, ipsamque Kil-
 cheniam urbem progressus, Ormondi
 copias inter paludes tam arcte clausit,
 ut una tantum ex parte satis angusta
 fugæ locus eis pateret, totamque Or-
 mandî & Præstoni factionem delevisset,
 si in Kilcheniam urbem nullo apparatu
 instructam impetum fecisset: ast in ipso
 victoriarum cursu tantopere elanguit
 Onealii virtus, ut Ormondiani Præsto-
 nianis aucti vires suas colligerent, pro-
 fligatisque Catholicorum rebus Onea-
 lium in Ultoniam aufugere compelle-
 rent, captaque Calvia civitate Firma-
 næ Ecclesiæ Decanum Roma reversum
 carceri darent, ipsumque Pontificis Le-
 gatum ad exilium vel ad necem ubi-
 que perquirerent: Tum vero dira tem-
 pestas in Catholicos desæviit, Legato-
 que ex Hibernia post exantlatos trien-
 nales labores, fraudes & pericula Ro-
 mam

Sæc. XVII. mam profugo, Ormondus Prorex in
 A. C. 1654. quiffimam pacem nomine Parlamen
 Anglici Catholicis obtrufit, affump
 que Hiberniæ Regimine feftam ubiq
 invehere fatagit, inde vel maxime
 Catholicos concitatus, eoquod Hibe
 niæ Epifcopi palam declaraffent, qu
 cum Ormondo ceterisque Hæreticis
 commune habere vellent: poftqu
 vero hic e Regno excefferat, eique Cle
 rikardus Marchio Religione Catholico
 a Rege fuerat fubrogatus, Catholico
 Carolum Lotharingiæ Ducem tum Bro
 xellis agentem in opem accerfere, in
 cafsum tamen; quocirca omni auxilio
 deftituti, ab Anglicis Præfectis omni
 crudelitatum genere cruciabantur, ni
 pauci etiam manu carnificis e medi
 fublati, alii vero, quorum numero
 ad plusquam centies mille afcender
 fame, innumerisque miferiis confe
 periere, pauci admodum, qui feftan
 furoris rabiem effugerant, amiffis om
 nibus fuis bonis victum oppido tenuer
 ex desertis agris, qui ipsis beneficii loco
 assignati fuerant, quærere coacti funt.
 Ita demum Hæreticorum violentiis &
 fraudibus, mutisque Catholicorum
 Ducum odiis fanctiffimum foedus pro
 tuenda vera Religione initum fuit dif
 folutum, & per exitialem pacem ipfo
 met bello deteriozem, auroque Pape
 tificio

tificio redemptam secta invaluit, & Sæc. XVII.
 Catholicorum viribus omnino succisis A. C. 1654.
 Religioni veræ vix ulla respirandi spes
 reliqua fuit: ut vero Cronwellus Hi-
 bernos hæreticos sibi arctius adstringe-
 ret, & Catholicos validius opprimeret,
 Henricum Filium suum eis præfecit, ei-
 que Sedem assignavit Dublinum.

§. LXIII.

*Ferdinandus IV. Romanorum Rex
 vita functus.*

Vix quadragesimus dies post faustum
 Ferdinandi III. Cæsaris reditum ex
 comitiis Ratisbonensibus effluxerat,
 cum Ferdinandus IV. ejus Filius ac
 Romanorum, Hungariæ, & Bohemiæ
 Rex Viennæ decederet; die enim
 quinta Julii Variolis affici, & decum-
 bere incæperat, moxque mali ex in-
 sperato urgentis violentia tantis acces-
 sionibus augebatur, ut ex Medicorum
 sententia de salute hujus Principis a-
 ctum videretur: quocirca die septima
 ejusdem Mensis ipsemet sacro Christi
 Corpore, ac unctione extrema Catho-
 licum in morem præmuniri petiit; ea-
 dem vero die animam suam Deo re-
 poscenti placidissime reddidit, & ter-
 restre Regnum æterno vix vigesimum
 primum ætatis suæ annum ingressus